

UOHSX0015WBP

Č. j.: UOHS-R211/2007/02-2988/2009/310-ASc

V Brně dne 13. března 2009

Ve správním řízení o rozkladu doručeném dne 21. 11. 2007 navrhovatelem

- společností **ENTRACON TRADE, s. r. o., IČ 26874245**, se sídlem **U Splavu 46, 788 13 Rapotín**, ve správním řízení zastoupena JUDr. Petrem Dítě, MBA, advokátem se sídlem AK Horní náměstí 19, 779 00 Olomouc,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 29. 10. 2007, č. j. S213/2007/VZ-19217/2007/540-MČ, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele

- **Vojenské lesy a statky, s. p., IČ 00000205**, se sídlem **Pod Juliskou 5, 160 64 Praha 6**, za něhož jedná Josef Vojáček, ředitel,

učiněných při zadávání nadlimitní veřejné zakázky s názvem „**Dodávka 7 ks lehkých vyvážecích kolových souprav**“ v otevřeném řízení podle § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, jehož oznámení bylo v informačním systému uveřejněno dne 18. 5. 2007 pod evidenčním číslem 60007733, a dne 22. 5. 2007 v Úředním věstníku Evropské unie,

jehož dalším účastníkem je vybraný uchazeč **Ing. Vojtěch Novotný**, podnikatel, IČ 106446574, s místem podnikání Rybník č. 305, 789 72 Dubicko, zastoupený na základě plné moci JUDr. Jiřím Bezuchou, advokátem AK Bezucha, Klimeš, Stratil, v.o.s., se sídlem Kellnerova 1215/1, 772 00 Olomouc,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. a) v návaznosti na § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 téhož zákona, a rovněž s přihlédnutím k právním závěrům rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 5. 12. 2008 sp. zn. 62 Ca 20/2008, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. S213/2007/VZ-19217/2007/540-MČ ze dne 29. 10. 2007

r u š í m

a věc

v r a c í m

k novému projednání Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže.

O d ů v o d n ě n í

I. Zadávací řízení a prvostupňové řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel - Vojenské lesy a statky, s.p., IČ: 00000205, se sídlem Pod Juliskou 5, 160 64 Praha 6, za něhož jedná Josef Vojáček, ředitel (dále jen „zadavatel“), uveřejnil v informačním systému dne 18. 5. 2007 pod evidenčním číslem 60007733, a dne 22. 5. 2007 v Úředním věstníku Evropské unie oznámení otevřeného řízení podle § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále jen „zákon“), na nadlimitní veřejnou zakázku s názvem „Dodávka 7 ks lehkých vyvázečích kolových souprav“. Pozn.: pokud je v textu uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění platné v době provedení úkonu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“ nebo „orgán dohledu“) nebo v době provedení jednotlivých úkonů účastníků řízení.
2. V zákonem stanovené lhůtě obdržel zadavatel dvě nabídky. Na základě provedení posouzení a hodnocení nabídek hodnotící komise stanovila pořadí úspěšnosti tak, že jako ekonomicky nejvýhodnější byla vyhodnocena nabídka uchazeče Ing. Vojtěcha Novotného, podnikatele, IČ: 106446574, s místem podnikání Rybník č. 305, 789 72 Dubicko, zastoupeného na základě plné moci JUDr. Jiřím Bezuchou, advokátem AK Bezucha, Klimeš, Stratil, v.o.s., se sídlem Kellnerova 1215/1, 772 00 Olomouc (dále jen „vítězný uchazeč“). Rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 18. 7. 2007 zadavatel uchazečům téhož dne oznámil.
3. Proti rozhodnutí zadavatele o přidělení veřejné zakázky podal uchazeč ENTRACON TRADE s. r. o., IČ: 26874245, se sídlem U Splavu 46, 788 13 Rapotín, ve správním řízení zastoupen JUDr. Petrem Dítě, MBA, Horní náměstí 19, 779 00 Olomouc (dále jen „navrhovatel“) včas námitky, zadavatel však podaným námitkám nevyhověl, a to i s ohledem na vyjádření vítězného uchazeče. Z uvedeného důvodu se navrhovatel bránil proti rozhodnutí o nevyhovění námitek včas podaným návrhem na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Ke dni 13. 8. 2007, kdy Úřad návrh obdržel, zahájil správní řízení, za jehož účastníky označil zadavatele, navrhovatele a vítězného uchazeče. Zahájení správního řízení oznámil Úřad účastníkům řízení dopisem č. j. S213/2007/VZ-15370/2007/540-MČ ze dne 21. 8. 2007. K zajištění účelu správního řízení vydal Úřad usnesení ze dne 21. 8. 2007, v němž účastníkům řízení stanovil lhůty,

ve kterých byli oprávněni navrhopat důkazy a činit jiné návrhy a mohli se vyjádřit k podkladům pro rozhodnutí.

Prvostupňové rozhodnutí

4. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 29. 10. 2007 rozhodnutí č. j. S213/2007/VZ-19217/2007/540-MČ, kterým rozhodl, že se správní řízení podle § 118 zákona zastavuje.
5. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplynulo, že Úřad, za účelem zjištění rozporných skutečností, zažádal Ministerstvo dopravy ČR o písemné posouzení dokladu č. j. 2970/2006-150-SCH2 obsahující Základní technický popis schváleného typu vozidla č. 6441-01, který byl vydán Ministerstvem dopravy ČR jako příloha k osvědčení o technické způsobilosti typu č. 6441 pro vystavení technického průkazu nebo technického osvědčení vozidla. Ministerstvo dopravy ČR, odbor silničních vozidel, se k žádosti vyjádřilo v tom smyslu, že zasláný ZTP vozidla č. 644101, vystavený jako příloha k osvědčení schváleného typu zvláštního vozidla č. 6441 pod č. j. 2970/2006-150-SCH2 ze dne 2. 11. 2006 plně odpovídá skutečnosti, v jaké byl schválen (tj. včetně výrobce motoru i maximální rychlosti 16 km/h), a je platný pro všechna tato vozidla uvedená do provozu nejpozději do 31. 12. 2009. Ministerstvo dopravy ČR dále uvedlo, že typové schválení bylo vydáno na základě protokolu pověřené zkušebny SZZPLS a.s. Praha 6, Řepy (ověření shody se zákonem č. 56/2001 Sb.) a i následnou kontrolou byla potvrzena shoda sériového provedení se schváleným vzorkem i ZTP.
6. Na základě výše uvedených skutečností dospěl Úřad k závěru, že zadavatel neporušil postup stanovený zákonem při posuzování nabídky vítězného uchazeče, když při posuzování splnění požadovaných technických parametrů výrobku vycházel z platného osvědčení vydaného k tomu příslušným státním orgánem. Úřad dále uvedl, že nelze na zadavateli požadovat, aby přezkoumával výše uvedené osvědčení Ministerstva dopravy ČR či prováděl vlastní technické zkoušky nabízených výrobků podmiňujících jejich vydání. K návrhům na provedení důkazů Úřad uvedl, že není vázán návrhy účastníků řízení na provedení důkazů, zejména neprovede ty důkazy, které jsou nadbytečné, neúčelné, prokazují již známé skutečnosti, ekonomicky nepřiměřeně náročné předmětu řízení apod. K tomu dále uvedl, že z důkazů navržených účastníky je správní úřad povinen provést ty, které jsou potřebné ke zjištění skutečného stavu věci, přičemž posouzení, které z navržených důkazů provede, je věcí jeho správního uvážení. Navržené důkazy nesmí správní řízení protahovat a je na uvážení správního úřadu, zda jsou pro posouzení skutkového stavu významné a účelné. Vzhledem k tomu, že Úřad provedením důkazu ověřením pravosti dokladu č. 6441-01 zjistil dostatečně skutkový stav věci, nepřistoupil z tohoto důvodu k provádění navrhovatelem požadovaných důkazů, neboť se jedná o důkaz ověřitelný a doložitelný.

II. Námitky rozkladu

7. Proti rozhodnutí ze dne 29. 10. 2007, č.j. S213/2007/VZ-19217/2007/540-MČ, podal navrhovatel dne 21. 11. 2007 rozklad, a to proti všem jeho výrokům. Jak vyplývá z úvodu podaného rozkladu, navrhovatel trval na tom, že vyvážecí kolová souprava nabídnutá vítězným uchazečem dosahuje maximální rychlosti 13,6 km/h, což samotný vítězný uchazeč potvrdil. Proto měla být nabídka vítězného uchazeče ze soutěže vyřazena, a zadavatel pochybil, když tak neučinil. Za účelem prokázání pravdivosti

svých tvrzení požadoval navrhovatel provedení řady důkazů a předložil odborné vyjádření soudního znalce.

8. Navrhovatel vytkl Úřadu nesprávný procesní postup, neboť navrhovateli nebylo umožněno vyjádřit se ke všem podkladům pro rozhodnutí podle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb. (dále jen „správní řád“) – navrhovateli nebylo zasláno vyjádření zadavatele ze dne 15. 8. 2007 a vyjádření vítězného uchazeče ze dne 12. 9. 2007; posledně zmíněné vyjádření navíc bylo doručeno až po 10. 9. 2007, což byl nejpozdější termín pro podání vyjádření k podkladům rozhodnutí stanovený Úřadem. Dále některé důkazy byly opatřeny teprve po 10. 9. 2007, například vyjádření Ministerstva dopravy ČR, a tedy účastníci řízení fakticky neměli možnost se s nimi seznámit a vyjádřit se k nim. Správní řízení tak je zatíženo vadou, která není v řízení o rozkladu zhojitelná.
9. Navrhovatel dále prohlásil napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné, neboť z něj nebylo patrné, jaké důkazní prostředky Úřad provedl a co na jejich základě zjistil. Navrhovatel uvedl, že Úřad provedl důkazy pomocí zadávací dokumentace a nabídky uchazečů a že požádal Ministerstvo dopravy ČR o posouzení dokladu č. j. 2970/2006-150-SCH2 (Základní technický popis vozidla č. 6441-01). Není přitom patrné, jak uvedl navrhovatel: „*zda k důkazu byl proveden výše zmíněný základní technický popis č. 6441-01 nebo vyjádření Ministerstva dopravy ČR ze dne 10. 10. 2007*“. Navrhovatel přitom pravost tohoto osvědčení (tedy to, že pochází od Ministerstva dopravy ČR) nezpochybňoval, když v řízení namítal nepravdivost údajů v osvědčení uvedených. Vyjádření Ministerstva dopravy ČR tak vůbec nemíří k námitce navrhovatele. Ani sdělení, že typové schválení bylo vydáno na základě protokolu pověřené zkušebny, není pro posouzení námitek samo o sobě postačující, když navrhovatel nezpochybňoval, že vyvážecí souprava vítězného uchazeče byla autorizovanou zkouškou odzkoušena, ale namítal, že tyto zkoušky byly provedeny se strojem v jiném technickém provedení. Údaj o nejvyšší dosažitelné rychlosti se tak neopírá o žádné empirické zjištění a jeho nereálnost dokládal navrhovatel jednak svým modelovým výpočtem, jednak odborným vyjádřením soudního znalce Ing. Františka Kouřila.
10. Z čistě formálního hlediska pak lze dle navrhovatele za důkazní prostředek k prokázání pravosti základního technického popisu č. 6441-01 pokládat pouze originál příslušného osvědčení o schválení technické způsobilosti včetně jeho přílohy, protože pouze toto osvědčení samotné je veřejnou listinou ve smyslu § 53 odst. 3 správního řádu. Dopis Ministerstva dopravy ČR ze dne 10. 10. 2007 kvalitu veřejné listiny evidentně nemá. Pokud tedy Úřad neprovedl důkaz základním technickým popisem č. 6441-01 (alespoň z odůvodnění rozhodnutí nic takového nevyplývá), pak i v tomto směru Úřad nezjistil skutkový stav v nezbytném rozsahu a pochybil, když dovozuje skutkový stav z důkazu, který vůbec nebyl proveden. Zásadní otázkou zde však není, zda Ministerstvo dopravy ČR vydalo či nevydalo osvědčení o schválení technické způsobilosti č. 6441-01, ale jaké podklady byly Ministerstvu dopravy ČR předloženy a tvořily podklad pro vydání osvědčení. Námitka navrhovatele směřovala tímto směrem, když uváděl, že jednání vítězného uchazeče nebylo vůči Ministerstvu dopravy ČR korektní, neboť je vítězný uchazeč uvedl v omyl. Stejně vítězný uchazeč postupoval i vůči zadavateli. Navrhovatel opětovně poukazuje na vyjádření, v němž vítězný uchazeč přiznal, že standardní rychlost soupravy je 13,5 km/h, a argumentoval blíže nekonkretizovanými konstrukčními změnami bez toho, aniž by bylo zřejmé, jaký bude dopad změn na cenu, zda v okamžiku uzavření soutěže takové konstrukční provedení vůbec existovalo a zda

nebude muset být předmětem posouzení shody autorizovanou zkušebnou. Ministerstvo dopravy ČR samo o sobě žádné odzkoušení samozřejmě neprovádělo a vycházelo z údajů sdělených vítězným uchazečem. I kdyby osvědčení o schválení technické způsobilosti č. 6441 bylo k důkazu provedeno, osvědčovalo by to jen, že jde o doklad vydaný Ministerstvem dopravy ČR (pravost dokladu). Ohledně údajů v něm uvedených by měl navrhovatel právo prokazovat jejich nesprávnost, ale Úřad odmítl tyto důkazy provést. Z hlediska formální logiky přitom nelze akceptovat postup, kdy správní orgán odmítne provést důkazní prostředky k prokázání takové skutečnosti.

11. Navrhovatel taktéž nesouhlasí, že zadavatel není povinen zabývat se námitkami technického charakteru. Pravidlem spíše bude, že splnění technických parametrů nebude možné prokázat osvědčením technické způsobilosti ze strany správního orgánu, ale že budou uchazečem osvědčovány jiným způsobem. Nelze proto ani omezovat uchazeče v podávání námitek tohoto druhu. Této možnosti navrhovatel využil a očekával, že si Úřad vyžádá zprávu od autorizované zkušebny, která prováděla zkoušky stroje při posuzování shody. Tak zadavatel nepostupoval a spokojil se jen s formálním prohlášením vítězného uchazeče, a tím jednal v rozporu se zásadami zakotvenými v § 6 zákona, vlastní zadávací dokumentací a svými vlastními zájmy. Jakkoli lze obecně připustit, že zadavatel nemusí přezkoumávat skutečnosti potvrzované osvědčeními majícími charakter veřejné listiny, pak v případě, že je zcela konkrétně zpochybněna pravdivost v osvědčení uváděného údaje a rozpor je potvrzen dokonce i dotčeným uchazečem, není možné připustit formální lpění na jediné listině. Rozhodnutí Úřadu, které se po skutkové stránce námitkami vůbec nezabývalo a omezilo se jen na zjištění pravosti základního technického popisu bez zjištění stavu věci, představuje rozpor s § 3 odst. 3 a § 3 odst. 2 správního řádu.

Závěr rozkladu

12. Navrhovatel na základě shora uvedených skutečností navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc byla vrácena Úřadu k novému projednání a rozhodnutí.

III. K námitkám rozkladu

Původní rozhodnutí předsedy Úřadu o rozkladu

13. K námitce, že navrhovateli nebylo zasláno vyjádření zadavatele ze dne 15. 8. 2007 a ani vyjádření vítězného uchazeče ze dne 12. 9. 2007 předseda Úřadu uvedl, že Úřad běžně vyjádření jednoho účastníka zbylým účastníkům nezasílá, neboť mu ani správní řád takovou povinnost výslovně neukládá. K tomu dále uvedl, že povinností Úřadu je pouze umožnit účastníkům řízení vyjádřit v řízení své stanovisko (§ 36 odst. 2 správního řádu), poskytnout účastníkům informace o řízení, pokud o to požádají (§ 36 odst. 2 správního řádu) a dát účastníkům možnost před vydáním rozhodnutí ve věci vyjádřit se k jeho podkladům, ledaže se jedná o účastníka řízení – žadatele, jehož žádosti se plně vyhovuje, či účastníka řízení, který se práva vyjádřit se k podkladům vzdal (§ 36 odst. 3 správního řádu). Z hlediska právní úpravy předseda Úřadu konstatoval, že správní řád ani v jiném svém ustanovení neukládá Úřadu povinnost aktivně účastníky řízení seznamovat s obsahem spisu (například vyzývat je, aby do spisu přišli nahlédnout, je-li doručena Úřadu nová písemnost). S ohledem na § 38 správního řádu, lze naopak dovodit, že se seznámením s podklady rozhodnutí správní řád primárně počítá

prostřednictvím nahlížení do spisu z vlastní iniciativy účastníků řízení, které lze realizovat dokonce i poté, co rozhodnutí ve věci nabude právní moci. Jak vyplynulo ze spisu, v průběhu správního řízení navrhovatel svého práva nahlédnout do spisu využil, a to 5. 9. 2007, o čemž svědčí protokol založený ve spisu. Navrhovatel ale rozhodně nemůže tvrdit, že by mu Úřad pozdější opětovné nahlédnutí do spisu jakkoli znemožňoval.

14. Co se týče stanovené lhůty pro vyjádření účastníků řízení k podkladům rozhodnutí (§ 36 odst. 3 správního řádu) stanovenou podle § 39 odst. 1 správního řádu, předseda Úřadu konstatoval, že se jedná o lhůtu pořádkovou. Účastník řízení proto může své vyjádření k podkladům pro rozhodnutí podat i po uplynutí lhůty, stejně jako po uplynutí lhůty může realizovat i další práva s tím související (jmenovitě nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu).
15. Ohledně námítky, že Úřad navrhovatele neseznámil s důkazy, které byly opatřeny až po uplynutí lhůty stanovené Úřadem pro podání vyjádření k podkladům pro rozhodnutí (vyjádření Ministerstva dopravy ČR ze dne 10. 10. 2007 k ZTP č. 6441-01), předseda Úřadu uvedl, že v první řadě bylo třeba vyřešit otázku, zda toto vyjádření představovalo nový podklad pro rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. Jak vyplývá z vyjádření Ministerstva dopravy ČR, toto ministerstvo pouze vysvětlilo, že ZTP č. 6441-01 odpovídá plně skutečnosti, jak byl schválen (včetně výrobce motoru i maximální rychlosti), a je platný do 31. 12. 2009. Současně uvedlo, že typové schválení bylo vydáno na základě protokolu ověřené zkušebny SZZPLS, a.s., Praha 6 – Řepy. Ministerstvo dopravy ČR tudíž neuvedlo ve svém vyjádření žádnou skutečnost, která by účastníkům řízení již nebyla známá či alespoň předvídatelná z dřívějšího průběhu správního a zadávacího řízení. Z tohoto důvodu předseda Úřadu dospěl k názoru, že Úřad postupoval ve správním řízení v souladu s právním řádem a žádného z účastníků správního řízení na svém procesním právu nezkrátil. Na základě uvedených skutečností předseda Úřadu předmětným rozhodnutím napadené rozhodnutí potvrdil a podaný rozklad zamítl.

Řízení o žalobě před Krajským soudem

16. Dne 27. 2. 2008 podal navrhovatel proti pravomocnému rozhodnutí předsedy Úřadu žalobu ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „soud“), podle § 65 s. ř. s., kterou se domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu i rozhodnutí prvního stupně. Na základě této žaloby pak soud svým rozsudkem sp. zn. 62 Ca 20/2008 ze dne 5. 12. 2008 rozhodnutí o rozkladu zrušil a vrátil Úřadu věc k dalšímu řízení.
17. Soud při svém rozhodování dospěl k závěru, že Úřad tím, že usnesením stanovil lhůtu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí do 10. 9. 2007, přičemž vyjádření Ministerstva dopravy ČR si obstaral až po tomto datu, nedal fakticky účastníkům řízení žádnou možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Soud dále uvedl, že ačkoli z čistě formálního pohledu je stanovisko, že žalobce mohl i po stanovené lhůtě nahlédnout do spisu správné, v situaci, kdy Úřad stanovil účastníkům řízení lhůtu k učinění takového úkonu, žalobce předpokládal, že Úřad již má podklady pro rozhodnutí shromážděny a hodlá bezprostředně přistoupit k rozhodnutí. K námitce předsedy Úřadu, že žalobce stanovenou lhůtu nenapadl rozkladem nebo nepožádal o její prodloužení, považuje soud za nelogickou, která se netýká podstaty věci, protože takový postup by měl dle něj

význam jen tehdy, pokud by žalobce předem znal úmysl správního úřadu další podklady rozhodnutí shromažďovat.

18. Soud dále uvedl, že žalobce navrhl provést několik důkazů (modelový výpočet, odborné vyjádření soudního znalce Ing. Františka Kouřila a vyjádření Ing. Vojtěcha Novotného ze dne 30. 7. 2007), přičemž tyto důkazní návrhy nebyly Úřadem vůbec provedeny a Úřad se tak dle soudu základní námitkou žalobce vůbec nezabýval a nevypořádal.
19. Na základě všech shora uvedených skutečností soud uzavřel, že napadené rozhodnutí je zatíženo procesní vadou s přímým vlivem na jeho zákonnost, což je důvodem pro jeho zrušení podle § 76 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 78 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) a vrácení věci předsedovi Úřadu k dalšímu řízení podle § 78 odst. 4 s. ř. s.
20. Soud současně uložil Úřadu povinnost uhradit navrhovateli náklady řízení v celkové výši 7 712,-Kč a to do 30-ti dnů od právní moci předmětného rozsudku, k rukám právního zástupce navrhovatele.

Stanovisko předsedy Úřadu

21. Po projednání rozkladu a příslušného spisového materiálu rozkladovou komisí ustavenou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise, stejně jako s přihlédnutím k právním závěrům soudu, jsem dospěl k následujícímu závěru.
22. Úřad v napadeném rozhodnutí č. j. S213/2007/VZ-19217/2007/540-MČ ze dne 29. 10. 2007, zatížil správní řízení procesními vadami, a proto jsem v řízení o rozkladu přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí a vrátil jsem věc Úřadu k novému projednání. V dalším řízení se Úřad bude řídit právními závěry rozsudku Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Ca 20/2008 ze dne 5. 12. 2008.

IV. K důvodům zrušení napadeného rozhodnutí

23. Podle § 58 odst. 5 s. ř. s. je Úřad jakožto správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, nebo v rozsudku vyslovujícím nicotnost. V šetřeném případě soud rozsudkem č. j. 62 Ca 20/2008 ze dne 5. 12. 2007 zrušil původní rozhodnutí o rozkladu. Do dalšího řízení pak soud zavázal Úřad jakožto žalovaného právním názorem, podle kterého bylo správní řízení zatíženo procesními vadami v podobě neseznámení účastníků řízení s důkazními prostředky (vyjádřením Ministerstva dopravy ČR ze dne 10. 10. 2007) a nevypořádání se s důkazy navrženými navrhovatelem. Tento právní názor je tak pro další vedení správního řízení závazný a soud proto zrušil napadené rozhodnutí o rozkladu. Vzhledem k tomu, že v rozporu s předmětným závazným právním názorem soudu jsou rovněž závěry uvedené v prvostupňovém rozhodnutí ve věci, a dále vzhledem k tomu, že tento rozpor nelze v řízení o rozkladu zhojit jinak, shledal jsem důvody pro zrušení napadeného prvostupňového rozhodnutí Úřadu, jak bylo uvedeno výše. V dalším řízení Úřad vydá rozhodnutí, ve kterém bude respektovat závazný právní názor Krajského soudu v Brně.

V. Závěr

24. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že nastaly důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí Úřadu, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Ing. Martin Pecina, MBA
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. JUDr. Petr Dítě, MBA, advokát, Horní náměstí 19, 779 00 Olomouc
2. Vojenské lesy a statky, s. p., se sídlem Pod Juliskou 5, 160 64 Praha 6
3. JUDr. Jiří Bezucha, advokát AK Bezucha, Klimeš, Stratil, v.o.s., se sídlem Kellnerova 1215/1, 772 00 Olomouc
4. spis

Vypraveno dne: viz otisk razítka na poštovní obálce